

‘Heroïnes o res’, d’Iván Morales, reclama multiplicar l’atenció al talent dels més joves a la Sala Tallers

‘Segrest’ del TNC

J.B.
BARCELONA

Un dels mèrits d’*Heroïnes o res* és que ha aconseguit subvertir la presència d’interpretats per sobre de la seva condició de gènere, demostrar que hi ha una causa comuna que els uneix i que els convida a rebel·lar-se, ja sigui amb la família o en el món artístic. El repté és trencar el sostre de vidre en una generació d’actors professionals –per edat i per moltes altres condicions– i construir una tonada que el jovent identifiqui, i amb la qual els més adults puguin empatitzar. Des d’ahir i fins al 2 de maig, a la Sala Tallers s’alternen les funcions als instituts de dimecres a divendres amb les del públic general els dissabtes i diumenges. És una nova aposta del TNC per donar referents als més joves, i ho fa a través del dramaturg Iván Morales, que codirigeix amb David Climent.

A *Heroïnes o res*, pretenen fer una acció subversiva en “un teatre amb gent important, el dia de l’estrena”. La seva incapacitat de tenir un altaveu, de sentir-se escoltats, els porta a una frustració que deriva en ràbia. Per això, aposten per fer una adaptació trash de *Cyrano de Bergerac* i rebentar cadascun dels grans de pus de la societat.

Com a mirada externa,

Tai Fati i Bruno Bergonzini, en un instant del muntatge ■ MAY ZIRCUS / TNC

hi intervé l’actor Bruno Bergonzini –representant-se a ell mateix–, un intèrpret que s’ha vist apartat de l’esfera pública

La reflexió de Bergonzini contrasta amb la ràbia dels quatre personatges joves

per una malaltia muscular, tot i que ell resisteix a parlar sobre la responsabilitat de l’art –ja ho va fer amb els Sixto Paz a *Bruno & Jan (i Albert)*–. És la veu calmada, la que ha hagut d’aprendre a canviar de velocitat i a mirar-se el món des d’una altra òptica, sense renunciar a un canvi de paradigma: els agraeix la seva acció revolucionària amb què aquell odi es converteix en una mena de consol.

Morales se’n surt trencant els rols. Els perfils característics –que sovint estigmatitzen el personat-

ge–, com ara tenir la pell negra o una identitat de gènere en trànsit, ara deixen de ser centrals. En realitat, la ràbia els depassa. Els taurons que continuen navegant pels teatres de referència, i que els impedeixen estrenar-hi, es converteixen en un enemic comú. És una bèstia comparable a la que el personatge de tornada va combatre dècades abans. Els actors que interpreten Pau Escobar, Tai Fati, Àrid Soldevila i Emma Clarke pateixen d’un mal crònic. Però lluiten conjuntament. ■

Críticacinema

Imma Merino

Andra Day, en el paper de la cantant

Daniels contra Billie Holiday

Los Estados Unidos contra Billie Holiday

Director: Lee Daniels
EUA, 2021

Una de les pel·lícules més tremendistes del segle XXI és *Precious*, de tal manera que és d’aquelles que fan allò que suposadament denuncien: maltracten els seus personatges. El seu director és Lee Daniels i fa alguna cosa semblant amb Billie Holiday, que salva la sensacional interpretació d’Andra Day. Ho fa perquè, amb el pretext de centrar-se en la persecució de la cantant per part de l’FBI comandada pel ministre J.F. Hoover, pràcticament redueix Billie Holiday a una pulsio autodestructiva i és així que quasi la mostra més “punxant-se” que cantant.

És cert que Daniels, denunciant el racisme encara perseverant als EUA, fa present que l’FBI va detenir-la per consum de drogues, però que el veritable motiu de l’assetjament era el fet que Holiday fos una

negra insubmissa, cosa que es simbolitza amb la voluntat d’interpretar *Strange fruit*, cançó que estremeix en invocar la barreja de l’aroma dolç i fresc de les magnòlies barrejat amb la pudor de la carn cremada mentre que, en els arbres del sud “bucòlic”, hi pengen els cossos de les víctimes del Ku-Klux-Klan. Tanmateix, encara que vulgui explicar els traumes que van poder-la dur a l’heroïna, el film s’acaba recreant més en l’autodestrucció de Holiday (i en els homes que, amb l’excepció del federal afroamericà que va detenir-la i se’n va penedir sempre més, van enganyar-la) que en la destrucció exercida pels agents al servei del racisme. I, com és propi d’un director tan poc sensible i tan sensacionalista, transmet poc del talent i la poètica d’una de les més grans cantants del segle XX. Si hi afegim una estructura erràtica i una narrativa confusa, no més pot admirar-se el treball de l’actriu Andra Day.

Un segon Cruïlla XXS

El cicle retornarà del 4 de juny al 25 de juliol en tres espais de Barcelona

G.V.
BARCELONA

El cicle de concerts amb el qual els responsables del Cruïlla van pal·liar, l’estiu passat, la cancel·lació del festival com a conseqüència de la Covid tindrà una segona edició. Cruïlla

XXS, que és com s’anomena, tornarà del 4 de juny al 25 de juliol en tres espais de Barcelona –Estadi Olímpic, Antiga Fàbrica Damm i Disseny Hub– i amb una programació que inclou noms com els d’Ana Torroja, Víctor Manuel, Ismael Serrano, Rodrigo Leao, Joan Miquel Oliver i Zoo, així com una nit de trap català amb 31Fam, Pawn Gang i Flashy Ice Cream.

El cantautor madrileny Ismael Serrano ■ G. MARTIN

Cruïlla XXS coincidirà amb la represa del Festival Cruïlla, que es preveu que se celebri els dies 8, 9 i 10 de juliol al parc del Fòrum amb un cartell internacional format per artistes com ara Morcheeba, Two Door Cinema Club, Kase O i Editors, i un sistema de funcionament inspirat en el concert que es va celebrar el dia 27 amb 5.000 espectadors al Palau Sant Jordi. ■

16 Abril - 20 h
DIÀRIAMENT

17 Abril - 19 h
YO SOBREVIVÍ A LA EGB

18 Abril - matí 12 h
ELS TRES PORQUETS
infantil

18 Abril - 18 h
TERAPÈUTIC

23, 24, 25 Abril
UNA NIT MOOLT COMPLICADA

16 Maig - 18 h
EXSILIUM
degut a l'èxit, nova funció!

SALA 11
TEATRE DANSA MÚSICA

Venda entrades: www.sala11.cat